

خودشناسی

جلسه خودشناسی - روز هفتم ۱۴۰۴

استاد حسین نوروزی

هفتم ماه محرم (۱۲ تیر ۱۴۰۴)

* متن تولید شده با هوش مصنوعی - ادیت نشده

مجالس روضه و عزای امام حسین علیه السلام مجالس شور و شعوره هم باید شور داشته باشه و هم باید شعور درش باشه شورش هم از شعورش برخیزه مظلومیت امام حسین علیه السلام. به چی بود همه می‌گیم که امام حسین مظلوم بود و بر مظلومیت آن حضرت هم گریه می‌کنیم و حق همینیه باید محزون باشیم باید گریان باشیم امام زمان هم گریه می‌کنه تمام ائمه علیهم السلام گریه کردند قبل از شهادت حضرت گریه کردن پیغمبر خدا گریه کرد. بدو تولد امام حسین علیه السلام گریه کرد مظلومیت امام حسین از کجا بود شاید این سوال جور دیگه مطرح بشه بهتر باشه که از کجا نبود هر نوع مظلومیتی رو شما تصور کنید برای حضرت اتفاق افتاد. درک ما از مظلومیت حضرت چقدره ما کجا هستیم اگر تو مجلس امام حسین شرکت کردیم و بر علم هجومی ما افزوده شد اون جلسه جلسه عزای امام حسین شده یعنی چیزهایی دریافت کردی که قبلش اون دریافت‌ها رو نداشتیم گریه هم کردی. اما خوب مظلومیت امام حسین یه مظلومیتی است که خیلیا گریه می‌کنند اشک همه رو در میاره اگر گریه شما و شور شما همراه با شعور شد یه حساب دیگه‌ای پیدا میشه یه وقت هست که ما می‌خوایم از قافله امام حسین جانمونیم عقب نمونیم. مام بالاخره یه جوری شریک باشیم یه جوری همراه بشیم یه وقت می‌خوایم امام حسینو یاری کنیم امام حسین وقتی نگاه به علی اکبر می‌کرد چه جوری نگاه می‌کرد با نگاه به اونای دیگه فرق داشت یا نداشت یه جور دیگه نگاه می‌کرد به علی اکبر با یه عشق دیگه‌ای نگاه می‌کرد به علی اکبر. می‌گفت می‌خوام جلو من راه بری فقط من تورو تماشات کنم عاشق چیه علی اکبر بود جایگاه علی اکبر جایگاه امامت که اگر شهید نمی‌شد امام می‌شد الانم امام زمان علیه السلام داره به همه ما نگاه می‌کنه. میشه مام یه جوری بشیم که وقتی به ما نگاه می‌کنه عاشقانه نگاه کنه نتونه از ما چشم برداره هرچا میریم فقط ما رو ببینه ما باید تو عاشورای امام حسین خودمونو پیدا کنیم ما کجاییم ما جزو کدوم یکی از اصحاب حضرتیم خیلی از اصحاب بودن که شب عاشورا رفتن. تا کجا یه وقت هستش که ما می‌گیم تا کجا پای حضرت وامیستیم یه وقت می‌گیم اصلاً تا کجا معنا نداره برای ما یه وقت محاسبه می‌کنیم می‌گیم خوب ببینیم ما تا کجا وامیستیم یه وقت فکر

می‌کنیم می‌بینیم یعنی چی اومدم اومدم روز اول که آمدم. دستور تا آخر گرفتم تا کجا معنا نداره برای نیامدم که برم اومدم که باشم یا اباعبدالله لقد عظمت الم مصیبت بک علینا و علی جمیع اهل الاسلام مصیبت تو خیلی سنگینه بر ما و همه اهل اسلام. جللت و عظمت مصیبتک علی علی السماوات ارشیان آسمانها سنگین اهل زمین سنگینه اهل آسمانها درک ما از این مصیبت چقدره به مقدار معرفتمون از امامه چقدر امام شناختیم به همون مقدار درک عظمت. این مصیبتو می‌کنی گریه‌ها با هم متفاوت حزن‌ها با هم متفاوت همه گریه می‌کنند مثل نماز میمونه نمازی که امیرالمومنین می‌خوند با نمازی که دیگران می‌خونن عین همه ظاهرا عین همه تکبیرت الاحرام داره قیام داره رکوع داره سجود داره تشهد داره. تفاوت نماز این‌ها با هم چیه درش معرفت این‌هاست با چه نگاهی چه شناختی چه معرفتی گریه می‌کنی برای امام حسین همین که داری گریه می‌کنی داخل در حرم امن امام حسینه اما اینجا درجات داره مراتب داره همین که نماز می‌خونه بالاخره درسته حالا. معرفت امیرالمومنین رو نداره اما بالاخره داره نماز می‌خونه دیگه جز نمازگزاران همین که داره گریه می‌کنه محزونه برای چه مصیبتی از مصائب امام حسین محزونه و اشک می‌ریزه آدم‌ها با هم متفاوت میشن ما خیال می‌کنیم امام حسین علیه السلام که اونجور نسبت به حضرت علی اکبر عشق می‌ورزید. و عاشقانه نگاهش می‌کرد به خاطر اینست که فرزندش مثلاً اینم هست اینم هست اما اصحاب حضرت درجاتشون با هم متفاوته همشون که در یه سطح و یه رتبه و یه درجه نیستند بعضیاشون اینجوری بودن که حضرت شب عاشورا دید اینا مثلاً یه مقدار حالا به تعبیر ما دلشون شور می‌زنه انگشت. مبارکشو آورد و گواهی بین اینا نگاه کنی جایگاهتونو در بهشت ببینید اینا وقتی جایگاهشونو تو بهشت دیدن پرده رفت کنار از جلوی چشمشون و حالشون عوض شد به قدری شوق و شغف وجود این‌ها رو گرفت که می‌خواستن پرواز کنن می‌خواستن زود صبح بشه و برن به اون جایگاهشون برسن یکی هم میاد میگه چی میگه من. من هیچی نمی‌خوام هیچ جام نمی‌خوام برم من می‌خوام فقط حق با من باشه خدا با من باشه من با خدام من می‌خوام با خدا باشم حق با ما هست یا حق با ما نیست حضرت فرمود بله حق با شما گفت خوب تموم شد دیگه من نگران هیچی دیگه نیست این کجا اونی که میاد بین دو انگشت جایگاهشو تو بهشت می‌بینی بعد میگه خب تموم شد دیگه من نگرانی ندارم مقام اونم خوبه. اونم خوبه اما این کجا اون کجا انتخابش با خودمونه می‌خوایم کدوم باشه کجا باشه بهشتم مراتب داره درجات داره همین الان کجاییم وقتی میگن امام حسین مظلوم بود چی میاد تو ذهنت علی القاعده همه مجالس امام حسین از مظلومیت حضرت میگن دیگه از کدوم مظلومیتش می‌کرد همش مظلومیت هرچی بگن. درست کم گفتم بعضیا ایراد می‌گیرن به بعضی از روضه خون‌ها که آقا این روضه رو از کجا آوردی این روضه را از مظلومیت امام حسین آورده در مظلومیت امام حسین شک داری هر ظلمی که بگی به امام حسین شده هر ظلمی رو که بگی باز کمه کم گفتم از کجا آوردی ببینیم ما کجای کاریم. ۱۴۰۰ ساله در آن روزه می‌خونن داریم روزه می‌خونیم داریم گریه می‌کنیم برای امام حسین اما

امام زمانمون غایبه ۱۲۰۰ و خورده‌ای ساله که امام زمانمون غایبه ۱۴۰۰ ساله داریم روضه بخونیم گریه می‌کنیم همه امامان بعد از امام حسینو به کشتن دادیم امام زمانمونم غایب کردیم کجای کاری ما جزء کدوم روضه خون و گریه کنا و محزون های بر. مصائب و مظلومیت امام حسینی همش خوبه همش خوبه اما چرا امام زمانمون غایبه امام حسین زمانمونه چرا امام حسین زمانمون باید غایب باشه مرتبه گریه‌های ما و عزاداری‌های ما هنوز به اون مرتبه گریه ای نرسیده که امام زمان علیه السلام منتظر. تا به اونجا برسه که ظهور کنه تا میگن حضرت مظلوم بود چی میاد تو ذهنت مرتبت همون جاست هرچی میاد درستم هست همونم درسته هر مظلومیتی اومد تو ذهنت درست اومده دنبال سندشم نگرد تمامش مستنده مستند به الهام الهی خدا انداخته ذهن درسته خودشون. درک ما از مظلومیت امام حسین علیه السلام اگر برسه به یه حدی و به جایی که امام زمان علیه السلام منتظر تا ما به اونجا برسیم اون کجاست اون درک چه درکیه تابع شناخت ما از امام زمانمونه امامو چی می‌دونیم شناخت از امامت چقدره چرا انقدر مصیبت امام حسین بزرگه. چرا انقدر بزرگ لقد عظمت الرضیه و جللت و عظمت المصیبه بک علینا علی جمیع اهل الاسلام و جللت و عظمت مصیبت که علی اهل سما علی السماوات و علی اهلسماوات چرا اینقدر بزرگه چرا این مصیبت تمام نمیشه چقدر باید ادامه داشته باشه شما هر مصیبتی داشته باشی بعد از مدتی دیگه. تموم میشه دیگه هر سال دوباره تجدید میشه اگر تازه رفته باشه برمی‌گرده ادامه داره ۱۲۰۰ ساله ۱۴۰۰ ساله این مصیبت هنوز تموم نشده امام صادق علیه السلام فرمود که در قلوب مومنین یک حرارتی از عشق امام حسین هست که لا لمتمر ابد این سرد نمی‌شه. این از کجا اومده چی شده که یک چنین مصیبتی به وجود آمده که قابل مقایسه با هیچ مصیبت دیگه‌ای نیست نه تموم میشه نه سرد می‌شه نه شل می‌شه روز به روز تقویت میشه افزوده میشه حرارتشم بیشتر می‌شه و یه مصیبتی است که جلت گران است سنگین است بزرگ است. هم بر اهل زمین هم بر اهل آسمان هم بر اهل اسلام هم بر اهل آسمان‌ها فرشتگان چرا اینجوریه چی شده چه اتفاقی افتاده بزرگی این مصیبت از بزرگی جهل به امام از بس امام زمانشونو نشناختن نفهمیدن با کی طرف اگر ما هم. جز کسانی باشیم که هنوز اماممونو نمی‌شناسیم گریم برایش می‌کنیم ها اما هنوز امام زمانمونو نمی‌شناسیم داریم این مصیبتو هی بزرگترش می‌کنیم یه وقت یه مصیبتیه که وارد شده بزرگم هست این مصیبت بخواد کم بشه چه جوری کم میشه کم شدن این مصیبت به انتقامه. انتقامشو بگیریم بریم انتقامشو بگیریم چقدر ظلم کردن فل لعن الله اسسه اساس ظلم و جور علیکم اهل بیت چه ظلمی کردن اسس اساس نه اینکه اومدن یه شمشیر زدن شما تو اینا نیست ریشه‌ای‌تر از این حرف از اساس. یه اساسی رو بنیان گذاشتن یک زیربنایی رو که زیربنای ظلم و جور به شما اهل بیت است الهی یوم القیامه الی ظهور امام زمان یه اساسی رو بنیان گذاشتن که با شهادت امام حسین شروع شد بلکه ادامه پیدا کرد فل لعن الله امت چه اساسی بود چه اساسی بود یک گوشه کوچیکش همینیست که الان میگن. که آقا ما احتیاج به سیستم و تکنولوژی داریم امام می‌خوایم

چیکار حکومت‌ها رو با علم و تکنولوژی و سیستم اداره کنند دیگه بدن دست هوش مصنوعی کار پیش
بره دیگه روز به روز داریم بر این مصیبت اضافه می‌کنیم سنگین‌ترش می‌کنیم ما خیال می‌کنیم
مصیبت تموم شد اونا اونا مصیبت وارد کرد جلت عظمت. ما هم داریم هی بیشترش می‌کنیم
سنگین‌ترش می‌کنیم انتقامشو بگیر سبکش کن کمش کن می‌تونیم کمش کنیم چرا باید امام زمان که
میاد و انتقام انتقام می‌گیره چیکار می‌کنه مصیبت چی بود که انتقامش باشه مصیبت این بود که امام
حسینو کشتن یه نفر کشته شد ۱۰ نفر کشته شد ۷۰ نفر کشته شد یه عده هم اسیر شدن این همه
کشتار در طول تاریخ بشریت اتفاق افتاده. این همه اسارت‌ها در طول تاریخ بشریت اتفاق افتاد پس
چرا انقدر عظیم نیست پس چرا انقدر مصیبت نیست همش تموم شد بعد ۱۴۰۰ سال الان ما لباس
سیاه پوشیدیم و اومدیم مجلس عزاداری این مصیبت مصیبت کشته شدن نیست مصیبت مصیبت
کشته شدن امام حسین نه کشته شدن نه اسیر شدن اسیر شدن آل الله اینو متوجه نمیشیم یعنی
چی. آلو الله امام زمان امام چیه امام کیه نمی‌دونی به اندازه‌ای که گرمون بگیره می‌دونیم ها به این
اندازه می‌دونیم که گریه می‌کنی اما به این اندازه که امام زمان ما ظهور کنه نه هنوز نمی‌دونیم مصیبت
چی بوده که انتقامش باشه که حضرت میاد انتقام می‌گیره ما خیال می‌کنیم که مثلاً فرض بکنید که یه
عده‌ای رو می‌کشه. این کشتن اینا میشه انتقام مثلاً کشتاری که اونا کرد این همون حداقل مصیبت
اینکه مصیبت نشناختن امامه که بعد از شهادت حضرت تازه می‌فهمند چه اتفاقی افتاده بعد که
می‌فهمن میشن جزو توابعین توبه می‌کنن به قدری متوجه میشن که چه کردن و چه مصیبتی رخ داده ما
شاید دیگه. چنین چیزی نداشته باشیم در تاریخ چه جماعت زیادی اجتماع وسیعی بعد از اینکه
می‌فهمند چه اشتباه بزرگی کردن بگن دیگه ما نمی‌تونیم ادامه حیات بدیم نمی‌تونیم زندگی کنیم و برن
و بجنگن با می‌دونستن که کشته میشن با علم به اینکه میدونستن نتیجه نمی‌گیرند همشون کشته
گفتن می‌خوایم بریم کشته بشیم رفتن که کشته بشن. و همشون کشته شدند امام شناسی خیلی
مهمه خیلی کمه مصیبت امام حسین چقدر بزرگه عظمت شناخت امام به همان اندازه بزرگه کدوم اهل
کوفه چه خبر گفت قلوبهم معکم و سیوفهم علیکم دلهاشون با شما شمشیر هاشون علیه شما منهای
بحث امام شناسی اینا قابل تحلیل نیست. مجالس عزای امام حسین باید مجلس امام شناسی باشه
شما وقتی که میری زیارت ائمه علیهم السلام زیارت جامعه وارد شده می‌خواید زیارت کنید همش امام
شناسیه السلام علیک یا اهل بیت النبو و معدن رسوله. و مختلف الملائکه و اهل بیت الوحی و رسالت
داری میگی من اومدم کجا اومدم شما کی هستی اینجا کجاست با کی سر و کار دارم امام حسین
اینجوری می‌شناختم اگر اینجوری میشناختن که امام حسین شهید نمی‌کردن نه اونایی که شهید بهش
کردن اونایی هم که همراه با امام حسین شهید شدن. میدونستن با کیه امام حسین کیه حر
می‌دونست امام حسین کیه اگر می‌دونست که راهو به امام حسین نمی‌بست گرفتاری تو امام شناسی
داریم نمی‌دونیم جایگاه امام تو عالم کجاست نمی‌دونیم با کی سر و کار داریم نه اینکه نمی‌دونیم و

می‌خوایم که بدونیم جوری نمی‌دونیم که وقتی هم بهمون بگن نمی‌تونیم قبول کنیم نمی‌تونیم. پذیری یعنی چی برید ببینید بعضی روشنفکران دینی ما راجع به زیارت جامعه چی گفت میگن غلو دیگه بله اینا یه خیلی نمی‌فهمه چی میگه انسانو نمی‌شناسی امام شناسی نداره چرا امام شناسی نداره چون انسان رو نمی‌شناسه به خودت. فعلیش بلفعلش نگاه میکنه میگه من که من اینجوری باشه که من خیلی فاصله دارم با اینا برای اینکه دست و پا خودشو گم نکنه میگه نه نه اینا نه بابا اینام اینجوری نبود اینام غلو فرمودند که نزلونا عن الربوبیه و قولو فنا ما شئتم هرچی می‌خواید از ما ببرید بالا ما را از حد الوهیت و ربوبیت بیارید پایین‌تر دیگه هرچی می‌خوای بگی برو بالا. مجالس روضه امام حسین باید مجالس درک زیارت جامعه باشه باید شور و شعور باشه اشک بر ابا عبدالله الحسین باید متناسب با مصیبت وارده باشه مصیبت وارد چی بود شناخت مصیبت شناخت هنوز ما نمی‌دونیم چه مصیبتی بوده چرا چون نمی‌دونیم چه کسی کشته شده. نمی‌دونیم و داریم اینجور زار می‌زنیم اگر می‌دونستیم که ببینید امام زمان علیه السلام تو زیارت ناحیه شب و روز دارد گریه می‌کند گریه می‌کند نه حالا یعنی ما خیال کنیم که یعنی مصیبت او درک می‌کنه اشک حقیقی بر ابا عبدالله تلاش برای هدایت انسان‌هاست هرکی بیشتر داره تلاش می‌کنه برای اینکه. انسان‌ها را هدایت کنه او بیشتر داره گریه می‌کنه برای مصیبت امام حسین معنی گریستنم عوض میشه روز عاشورا یاران ابا عبدالله علیه السلام اصحابش نزدیکانش عقرباعش اینا نشستن گریه کردن برای مصیبت اشک چشم و این اشک زاهدی نشستن گریه کنن و یه گوشه نه. مرتب می‌رفتن اذن میدان می‌گرفتن آقا اجازه بده ما بریم میدان در حقیقت اونا هم داشتن گریه می‌کردن بر ابا عبدالله اونم گریه است اونو جدا نکن از گریه کردن اجازه بده بریم میدان گاهی گریه به صورت قطرات اشک است که از چشم جاری میشه شبیه کون و دعوات الناسب غیر السنتکم. مردمو دعوت کنید به سوی خدا به غیر زبانتون بر مصیبت امام حسین علیه السلام گریه کنید به غیر چشمانتون می‌تونی اینجوری گریه کنی به غیر السنتکم یعنی فقط با گفتن به گفتن اکتفا نکن با همه وجودت مردمو دعوت به خدا کن کو دعا ناصب غیر السنتکم فقط با چشمت اشک نریز با همه وجودت گریه کن. برای امام حسین مصیبت یه مصیبتی نبوده که با گریه چشم اکتفا کنی مصیبتی بوده که جللت و عظمت مصیبت علی اهل سماوات علی اهل الاسلام علی السماوات والارض متناسب با مصیبت گریه کن فلذا راجع به امام زمان علیه السلام دارد حضرت یه جوری گریه میکنه که خون گریه میکنه خون گریه می‌کنه یعنی از چشم نیست این نیست. با همه وجودش داره گریه می‌کنه گریه می‌کنه یعنی داره با همه قدرتش و توانش جهاد فی سبیل الله می‌کنه دست انسان‌ها رو می‌گیره و این‌ها رو به اون مقصدی که امام حسین داشت می‌رسونه هدایت بکنه امامت می‌کنه این میشه گریه بر مصیبت امام حسین.